Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

1 август 2025 година*

„Жалба — Околна среда и опазване на човешкото здраве — Регламент (ЕО) № 1272/2008 — Класифициране, етикетиране и опаковане на вещества и смеси — Делегиран регламент (ЕС) 2020/217 — Класифициране на титановия диоксид под формата на прах, съдържащ 1 % или повече частици с диаметър по-малък или равен на 10 μm — Критерии за класифициране на вещество като канцерогенно — Надеждност и приемливост на научните изследвания — Изчисляване на белодробното претоварване с частици — „Решаващ“ характер на дадено научно изследване — Изопачаване на доказателствата — Грешка при прилагане на правото — Избор на параметрите за изчисляване — Плътност на частиците — Преценка от научно естество — Надхвърляне на пределите на съдебния контрол — Понятие „присъщи свойства“ — Мотиви, изложени за изчерпателност“

По съединени дела C-71/23 P и C-82/23 P

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени на 8 и 14 февруари 2023 г.,

**Френска република**, представлявана първоначално от G. Bain, J.-L. Carré и B. Fodda, впоследствие от G. Bain, B. Fodda и B. Travard, и накрая, от P. Chansou, B. Fodda и B. Travard,

жалбоподател по дело C-71/23 P,

**Европейска комисия**, представлявана от A. Dawes, S. Delaude, R. Lindenthal и M. Noll-Ehlers,

жалбоподател по дело C-82/23 P,

като другите страни в производството са:

**CWS Powder Coatings GmbH**, установено в Дюрен (Германия),

**Brillux GmbH & Co. KG**, установено в Мюнстер (Германия),

**Daw SE**, установено в Обер-Рамщат (Германия),

представлявани от V. Lemonnier, C. Wagner, Rechtsanwälte, и R. van der Hout, advocaat,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

* Езици на производството: немски и английски.

**Billions Europe Ltd**, установено в Стоктън он Тийз (Обединено кралство),

**Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.)**, установено в Целье (Словения),

**Evonik Operations GmbH**, установено в Есен (Германия),

**Kronos Titan GmbH**, установено в Леверкузен (Германия),

**Precheza a.s**., установено в Преров (Чешка република),

**Tayca Corp**., установено в Осака (Япония),

**Tronox Pigments (Holland) BV**, установено в Розенбург (Нидерландия),

**Venator Germany GmbH**, установено в Дуисбург (Германия),

представлявани първоначално от П. Шопова-Лепретр, T. Delille и J.-P. Montfort, адвокати, а впоследствие от П. Шопова-Лепретр и J.-P. Montfort, адвокати,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

**Европейска комисия**, представлявана от A. Dawes, S. Delaude, R. Lindenthal и M. Noll-Ehlers (C-71/23 P),

ответник в първоинстанционното производство,

**Кралство Дания,**

**Френска република**, представлявана първоначално от G. Bain, J.-L. Carré и B. Fodda, впоследствие от G. Bain, B. Fodda и B. Travard, и накрая от P. Chansou, B. Fodda и B. Travard (C-82/23 P),

**Кралство Нидерландия**, представлявано от M. K. Bulterman и C. S. Schillemans,

**Република Словения,**

**Кралство Швеция**, представлявано от H. Eklinder, F.-L. Göransson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev и O. Simonsson,

**Европейски парламент,**

**Съвет на Европейския съюз,**

**Европейска агенция по химикали (ECHA)**, представлявана от W. Broere, A. Hautamäki, M. Heikkilä, C. Jacquet и J.-P. Trnka,

**Sto SE & Co. KGaA**, по-рано Sto AG, установено в Щюлинген (Германия),

**Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau**, установено в Дахау (Германия),

**Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung**, установено в Дахау,

**TIGER Coatings GmbH & Co. KG**, установено във Велс (Австрия),

**Rembrandtin Coatings GmbH**, установено във Виена (Австрия),

представлявани от V. Lemonnier, C. Wagner, Rechtsanwälte, и R. van der Hout, advocaat,

**Conseil Européen de l'Industrie Chimique — European Chemical Industry Council (Cefic)**, установен в Брюксел (Белгия), представляван първоначално от D. Abrahams, Z. Romata и H. Widemann, адвокати, а впоследствие от D. Abrahams и Z. Romata, адвокати,

**Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE)**, установено в Брюксел,

**British Coatings Federation Ltd (BCF)**, установено в Ковънтри (Обединено кралство),

**American Coatings Association, Inc. (ACA)**, установено във Вашингтон (Съединени щати),

представлявани от I. Antypas и D. Waelbroeck, адвокати,

**Mytilineos SA**, установено в Маруси (Гърция),

**Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia**, установено в Маруси,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: M. L. Arastey Sahún, председател на състава, D. Gratsias (докладчик), J. Passer, B. Smulders и N. Fenger, съдии,

генерален адвокат: T. Ćapeta,

секретар: M. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 ноември 2024 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 февруари 2025 г.,

постанови настоящото

## Решение

1 Със съответните си жалби Френската република и Европейската комисия искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 23 ноември 2022 г., CWS Powder Coatings и др./Комисия (T-279/20, T-283/20 и T-288/20, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2022:725), с което той е отменил Делегиран регламент (ЕС) 2020/217 на

Комисията от 4 октомври 2019 година за изменение, с цел адаптиране към научно-техническия прогрес, на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси и за поправка на този регламент (ОВ L 44, 2020 г., стр. 1, и поправка в ОВ L 214, 2021 г., стр. 72, наричан по-нататък „спорният регламент“) относно хармонизираното класифициране и етикетиране на титановия диоксид под формата на прах, съдържащ 1 % или повече частици с диаметър по-малък или равен на 10 μm (наричано по-нататък „оспореното класифициране и етикетиране“).

## Правна уредба

2 Член 1 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 2019 г., стр. 241) (наричан по-нататък „Регламент № 1272/2008“), озаглавен „Цел и приложно поле“, предвижда в параграф 1:

„Целта на настоящия регламент е да гарантира високо ниво на защита на човешкото здраве и околната среда, както и свободно движение на веществата, смесите и изделията, посочени в член 4, параграф 8, чрез:

а) хармонизиране на критериите за класифициране на веществата и смесите и на правилата относно етикетирането и опаковането на опасни вещества и смеси;

[…]

г) съставяне на списък от вещества с техните хармонизирани класификации и елементи на етикетиране на общностно равнище в част 3 от приложение VI;

[…]“.

3 Съгласно член 2 от Регламент № 1272/2008, който е озаглавен „Определения“:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „клас на опасност“ означава естеството на физична опасност, опасност за здравето или опасност за околната среда;

2. „категория на опасност“ означава разделянето на критериите в рамките на всеки клас на опасност, посочващо степента на опасността;

[…]“.

4 Член 3 от този регламент със заглавие „Опасни вещества и смеси и определяне на класовете на опасност“ гласи:

„Вещество или смес, за което са изпълнени критериите по отношение на физичните опасности, опасностите за здравето или опасностите за околната среда, определени в части 2—5 от

приложение I, е опасно и се класифицира съобразно съответните класове на опасност, предвидени в това приложение.

[…]“.

5 Член 36 от посочения регламент, озаглавен „Хармонизиране на класифицирането и етикетирането на веществата“, предвижда в параграф 1:

„Вещество, отговарящо на критериите, посочени в приложение I за следните класове, по правило подлежи на хармонизирано класифициране и етикетиране в съответствие с член 37:

[…]

в) канцерогенност, категория 1A, 1B или 2 (приложение I, раздел 3.6);

[…]“.

6 Член 37 от същия регламент със заглавие „Процедури за хармонизиране на класифицирането и етикетирането на веществата“ има следния текст:

„1. Компетентният орган може да внесе в [Европейската агенция по химикали (ECHA)] предложение за хармонизирано класифициране и етикетиране на вещества и, когато е уместно, специфична пределна концентрация […]

[…]

4. Комитетът за оценка на риска към [ECHA], създаден съгласно член 76, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 [на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3)], дава становище по всяко предложение, внесено в съответствие с параграфи 1 или 2 в срок от 18 месеца от получаването на предложението, като дава възможност на заинтересованите страни да представят съображенията си. [ECHA] препраща това становище и евентуалните съображения във връзка с него на Комисията.

5. Комисията без неоправдано забавяне приема делегирани актове […], когато счете за целесъобразно да бъдат хармонизирани класифицирането и етикетирането на дадено вещество, за да измени приложение VI чрез включването на това вещество, заедно със съответната класификация и елементи на етикетиране, в таблица 3.1 от приложение VI, част 3 и, когато е уместно, специфичните пределни концентрации […]

[…]“.

7 Приложение I към Регламент № 1272/2008, озаглавено „Изисквания за класифициране и етикетиране на опасни вещества и смеси“, в своята част 1 относно общите принципи за класифициране и етикетиране съдържа раздел 1.1.1 със заглавие „Роля и прилагане на експертна оценка и определяне на значимостта на доказателствения материал“, който има следния текст:

„1.1.1.1. Когато критериите не могат да се приложат пряко за установената налична информация, […] се прилага определянето на значимостта на доказателствения материал въз основа на експертна оценка […]

[…]

1.1.1.3. Определяне на значимостта на доказателствения материал означава, че цялата налична информация, свързана с определяне на опасността, се взима предвид, както например резултатите от подходящи изпитвания in vitro, съответните данни за животни, […] човешкия опит, […] данни от бази данни за епидемиологични и клинични изследвания и добре подкрепени с документи доклади за отделни случаи и наблюдения. Качеството и съставът на данните са от съществено значение. Информацията за вещества или смеси относно класифицираното вещество или смес следва да се вземе предвид, както и резултатите относно място на действие и механизма или начина на изследването. Определянето на значимостта на доказателствения материал включва както положителните, така и отрицателните резултати.

[…]“.

8 Това приложение I съдържа и част 3, озаглавена „Опасности за здравето“, в която фигурира раздел 3.6, със заглавие „Канцерогенност“, със следния текст:

„3.6.1. Определение

3.6.1.1. „Канцерогенност“ означава причиняване на рак или увеличаване на заболеваемостта от рак след експозиция на дадено вещество или смес. Веществата и смесите, които предизвикват доброкачествени и злокачествени тумори в хода на добре проведени експериментални изследвания върху животни, се разглеждат също като предполагаеми или очаквани канцерогени за човека, ако не съществува сериозно доказателство за това, че такъв механизъм за образуване на тумора не се среща при хората.

3.6.2. Критерии за класифициране на веществата

3.6.2.1. За целите на класифицирането на опасността от канцерогенност, веществата се отнасят към едната от двете категории, на основата на убедителността на доказателствения материал и допълнителните съображения (значимост на доказателствения материал). […]

Таблица 3.6.1

Категории на опасност за канцерогенност

| Категории | Критерии |
|---|---|
| КАТЕГОРИЯ 1 | Известни или предполагаеми канцерогенни за човека<br>Класифицирането на дадено вещество в категория 1 за канцерогенност се извършва на основата на епидемиологични данни и/или данни от изпитване върху животни.<br>По-нататък може да бъде класифицирано в: |
| Категория 1A | категория 1A, вещество, за което е известно, че притежава потенциал на канцерогенност за хората; класифицирането е основано главно на данните за хора, или |
| Категория 1B | категория 1B, за което се предполага, че притежава потенциал за канцерогенност за хората; класифицирането е основано главно на данните за животни.<br>[…] |
| КАТЕГОРИЯ 2: | Предполагаеми канцерогени за човека<br>Класифицирането на вещество в категория 2 се извършва въз основа на данни, получени в резултат от проучвания на хора и/или изпитвания върху животни, но когато тези данни не са достатъчно убедителни за класифицирането на това вещество в категория 1A или 1B, въз основа убедителността на доказателствения материал, заедно с допълнителните съображения (вж. раздел 3.6.2.2). Такива доказателства може да се извлекат или от ограничените […] данни за канцерогенност от проучванията на хора, или от ограничените данни за канцерогенност от изпитванията върху животни. |
| […] | |

3.6.2.2. Специфични съображения за определянето на дадено вещество към класа на канцерогените

3.6.2.2.1. Класифицирането на вещество като канцероген се извършва на основата на данни, получени посредством надеждни и приемливи проучвания и е предназначено за използване по отношение на веществата, на които е присъщо свойството да причиняват рак. Оценките се основават на всички налични данни, публикувани проучвания, предмет на партньорска проверка, и допълнителни приемливи данни.

3.6.2.2.2. Класифицирането на вещество като канцероген е процес, който включва две взаимосвързани преценки: оценка на убедителността на данните и съобразяване на цялата друга приложима информация за класифициране на химически вещества, които могат да причинят рак при хората, в съответните категории на опасност.

[…]

3.6.2.2.4. Допълнителни съображения като част от подхода за определяне на значимостта на доказателствения материал […]. Освен преценката на убедителността на данните за канцерогенност, се отчитат и редица други фактори, които влияят върху вероятността дадено вещество да представлява канцерогенна опасност за хората. […]

[…]“.

**Обстоятелства, предхождащи спора**

9 Обстоятелствата в основата на спора, изложени в точки 2—15 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени, както следва.

10 Титановият диоксид е неорганично химично вещество, състоящо се от кислород и титан, чиято молекулна формула е „$TiO_2$“ и което може да се среща в природата или да се произвежда промишлено. То се използва, по-специално под формата на бял пигмент поради своите багрилни и покривни свойства, в различни изделия като бои, материали за покриване, лакове, пластмаси, ламинирана хартия, козметика, в частност слънцезащитни продукти, лекарствени продукти, играчки, както и хранителни продукти.

11 Жалбоподателите в първоинстанционното производство са производители, вносители, потребители надолу по веригата и доставчици на титанов диоксид.

12 През май 2016 г. Agence nationale de sécurité sanitaire de l’alimentation, de l’environnement et du travail (Националната агенция за безопасност на храните, околната среда и труда, ANSES) (Франция) внася в ECHA на основание член 37, параграф 1 от Регламент № 1272/2008 предложение за хармонизирано класифициране и етикетиране на титановия диоксид като канцерогенно вещество от категория 1B при вдишване (Carc. 1B, H350i).

13 На 31 май 2016 г. това предложение е публикувано в съответствие с член 37, параграф 4 от този регламент. Редица заинтересовани страни представят становищата си в определения срок.

14 На 14 септември 2017 г. Комитетът за оценка на риска към ECHA (наричан по-нататък „КОР“) приема становище относно титановия диоксид, в което е направен изводът, че е обосновано класифицирането на титановия диоксид като канцерогенно вещество от категория 2 с предупреждение за опасност „H351 (инхалационно)“ (наричано по-нататък „становището на КОР“).

15 Въз основа на това становище Комисията изготвя проект за делегиран регламент относно хармонизираното класифициране и етикетиране, по-специално на титановия диоксид, който е поставен на обществено обсъждане между 11 януари и 8 февруари 2019 г.

16 На 4 октомври 2019 г. Комисията приема спорния регламент, който изменя Регламент № 1272/2008, в частност, като извършва оспореното класифициране и етикетиране. В съответствие с член 3 от спорния регламент измененията, отнасящи се до това класифициране и етикетиране, са приложими, считано от 1 октомври 2021 г.

17 Приложение I към спорния регламент гласи:

„Част 2 от приложение II към [Регламент № 1272/2008] се изменя, както следва:

[…]

2. Добавя се раздел 2.12:

„2.12. Смеси, съдържащи титанов диоксид

Върху етикета на опаковката на течни смеси, съдържащи 1 % или повече частици титанов диоксид с аеродинамичен диаметър, равен на или по-малък от 10 μm, се поставя следното предупреждение:

EUH211: „Внимание! При пулверизация могат да се образуват опасни респирабилни капки. Не вдишвайте пулверизираната струя или мъгла“.

Върху етикета на опаковката на твърди смеси, съдържащи 1 % или повече титанов диоксид, се поставя следното предупреждение:

EUH212: „Внимание! При употреба може да се образува опасен респирабилен прах. Не вдишвайте праха“.

В допълнение върху етикета на опаковката на течни и твърди смеси, които не са предназначени за масова употреба, не са класифицирани като опасни и са етикетирани с EUH211 или EUH212, се поставя и предупреждение EUH210“.

18 Съгласно приложение III към спорния регламент:

„Приложение VI към [Регламент № 1272/2008] се изменя, както следва:

1) Част 1 се изменя, както следва:
   а) в точка 1.1.3.1 се добавят следните бележки V и W:

„[…]

Бележка W:

„Наблюденията сочат, че опасността от канцерогенност на веществото възниква, когато респирабилен прах бъде вдишан в количества, водещи до значително влошаване на механизми на белите дробове за изчистване на частици.

Настоящата бележка има за цел да опише конкретната токсичност на веществото; тя не представлява критерий за класифициране съгласно настоящия регламент“.

   б) в точка 1.1.3.2 се добавя следната бележка 10:

„Бележка 10:

Класифицирането като канцероген при вдишване се прилага само за смеси под формата на прах, съдържащи 1 % или повече титанов диоксид, който е под формата на или включен в частици с аеродинамичен диаметър ≤ 10 μm“.;

2) в част 3 таблица 3 се изменя, както следва:

[…]
в) добавят се следните редове:

| Индекс № | Химично наименование | ЕО № | CAS № | Класификация | | Етикетиране | | | Специфични пределни концентрации, М-коефициенти и ATE | Бележки |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | Код(ове) на класа(овете) и категорията(ите) на опасност | Код(ове) на предупреждението(ята) за опасност | Кодове на пиктограмата(ите) и сигналната(ите) дума(и) | Код(ове) на предупреждението(ята) за опасност | Код(ове) на допълнителното(ите) предупреждение(я) за опасност | | |
| „022-006-002 | титанов диоксид; [под формата на прах, съдържащ 1 % или повече частици с аеродинамичен диаметър ≤ 10 μm] | 236-675-5 | 13463-67-7 | Carc. 2 | H351 (инхалационен) | GHS08<br>Wng | H351 (инхалационен) | | | V, W, 10 |

[…]“.

**Жалбите пред Общия съд и обжалваното съдебно решение**

19 С три жалби, подадени в секретариата на Общия съд, първата на 12 май 2020 г. от CWS Powder Coatings GmbH (наричано по-нататък „CWS“) по дело T-279/20, втората — на 13 май 2020 г. от Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV и Venator Germany GmbH (наричани по-нататък заедно „Billions Europe и др.“) по дело T-283/20, и третата, на 13 май 2020 г. от Brillux GmbH & Co. KG и Daw SE по дело T-288/20, тези жалбоподатели в първоинстанционното производство искат отмяната на спорния регламент в частта му относно оспореното класифициране и етикетиране.

20 С определение на председателката на девети състав на Общия съд от 11 март 2022 г. дела T-279/20 и T-288/20 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебния акт, с който се слага край на производството. Тези дела и дело T-283/20 са съединени за целите на съдебното решение в точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение.

21 В точки 20–27 от обжалваното съдебно решение Общият съд по същество приема, че различните основания и доводи, повдигнати от жалбоподателите в първоинстанционното производство, които се припокриват, са изградени около седем оплаквания.

22 Така в точка 21 от това решение Общият съд идентифицира първото оплакване, направено в рамките на второто основание и на първата и петата част от седмото основание и на осмото основание на CWS, на Brillux и на Daw по съединени дела T-279/20 и T-288/20, на доводите, изтъкнати от Billions Europe и др. в подкрепа на писмените им становища при встъпване по тези дела, както и в рамките на първото основание на Billions Europe и др. по

дело T-283/20. Според Общия съд това оплакване е изведено от твърдението, че оспореното класифициране и етикетиране са опорочени от явни грешки в преценката и че не са спазени установените с Регламент № 1272/2008 критерии за класифицирането на дадено вещество като канцерогенно. В точка 49 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че това първо оплакване се разделя на две части. Първата част е изведена от явни грешки в преценката и от нарушение на тези критерии при разглеждането на приемливостта и надеждността на проучването Heinrich и др. (1995 г.) (наричано по-нататък „проучването Heinrich“), на което се основава становището на КОР. Втората част е изведена от явни грешки в преценката и от нарушение на установените с Регламент № 1272/2008 критерии за класифицирането и етикетирането на дадено вещество като канцерогенно, тъй като оспореното класифициране и етикетиране не се отнасят до вещество, на което е присъщо свойството да причинява рак.

23 В точки 50—122 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда тази първа част. В точка 52 от това решение той отбелязва по-конкретно, че Billions Europe и др. изтъкват в жалбата си по дело T-283/20 и в писмените си становища при встъпване по съединени дела T-279/20 и T-288/20, че становището на КОР е опорочено от грешка, тъй като този комитет, за да провери приемливостта и надеждността на проучването Heinrich, и по-конкретно, равнищата на белодробно претоварване с частици титанов диоксид (наричано по-нататък „белодробното претоварване“), съдържащи се в това проучване, е възприел плътност на частиците титанов диоксид на стойност 4,3 $g/cm^3$ в рамките на оценката си, основана на методиката, предложена в проучванията Morrow (1988 г. и 1992 г.) (наричана по-нататък „изчисляване по Morrow“) и която според тези жалбоподатели е довела КОР до неправилния извод, че това проучване е проведено в приемливи условия на белодробно претоварване.

24 В точки 78 и 79 от посоченото решение Общият съд най-напред отхвърля довода на Комисията, че становището на КОР не се основава единствено на проучването Heinrich. Всъщност Общият съд счита, че последното „е решаващото проучване, на което [се основават] становището на КОР, а следователно и оспореното класифициране и етикетиране“.

25 След това, в точки 81–122 от същото решение Общият съд разглежда довода на Billions Europe и др., визиран в точка 23 от настоящото решение.

26 При това разглеждане Общият съд приема в точки 100—103 от обжалваното съдебно решение, че като не е взел предвид характеристиките на изследваните в проучването Heinrich частици, и по-специално факта, че те имат тенденцията да се агломерират, както и по-малката плътност на агломератите на частици, поради което те заемат по-голям обем в алвеоларните макрофаги, КОР е допуснал явна грешка в преценката, която лишава от правдоподобност направения от него извод. В точки 104–120 от това решение Общият съд постановява по същество, че доводите на Комисията и на ECHA не поставят под съмнение този извод.

27 Накрая, в точка 121 от обжалваното съдебно решение Общият съд извежда от посоченото разглеждане, че доколкото спорният регламент, що се отнася до оспореното класифициране и етикетиране, се основава на становището на КОР и доколкото проучването Heinrich е било от решаващо значение за предложението за класифициране на титановия диоксид, направено в това становище, допуснатата от този комитет явна грешка в преценката лишава от всякаква правдоподобност неговото заключение, което Комисията

е възприела при приемането на спорния регламент и според което резултатите от това проучване са достатъчно надеждни и подходящи по смисъла на точка 3.6.2.2.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008. Вследствие на това в точка 122 от обжалваното съдебно решение той уважава първата част от първото оплакване.

28 По-нататък, „за целите на доброто правораздаване“ и „за да се разреши изцяло правният спор“, Общият съд в точки 124—179 от обжалваното съдебно решение разглежда втората част от това първо оплакване.

29 Въз основа на тези мотиви, изложени по-конкретно в точки 157, 158, 160 и 161 от обжалваното съдебно решение, Общият съд постановява в точка 178 от това решение, че тази втора част следва да се уважи.

30 Вследствие на това и като приема, че не е необходимо да се разглеждат останалите основания и доводи на жалбоподателите в първоинстанционното производство, Общият съд отменя спорния регламент в частта му относно оспореното класифициране и етикетиране.

## Производството пред Съда и исканията на страните

31 С определение на председателя на Съда от 19 юли 2023 г. дела C-71/23 P и C-82/23 P са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и на съдебното решение.

### *Искания на страните по дело C-71/23 P*

32 С жалбата си Френската република, подкрепяна от Кралство Нидерландия, Кралство Швеция, Комисията и ЕСНА, иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– сам да постанови решение по спора и да отхвърли подадените от жалбоподателите в първоинстанционното производство жалби или, ако Съдът счете, че по делото не може да бъде постановено решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

– да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски.

33 CWS, Brillux, DAW и Sto SE & Co. KGaA, по-рано Sto AG (наричани по-нататък заедно „CWS и др.“), искат от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

34 Billions Europe и др. искат от Съда:

– да отхвърли жалбата изцяло като недопустима или неоснователна,

– при условията на евентуалност, да върне дело T-283/20 изцяло на Общия съд за ново разглеждане, включително за да разгледа доводите, повдигнати от жалбоподателите в първоинстанционното производство в рамките на тяхното първо основание и по които Общият съд не се е произнесъл в обжалваното съдебно решение,

– да осъди Френската република да заплати съдебните разноски по производството пред Съда и да понесе направените от нея съдебни разноски пред първата инстанция и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство.

35 ECHA иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– сам да постанови решение по спора и да отхвърли жалбите или, ако Съдът счете, че по делото не може да бъде постановено решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

– да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски или, ако делото бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане, да не се произнася по разноските в настоящото производство.

36 Европейският съвет на химическата промишленост (Conseil Européen de l'Industrie Chimique — European Chemical Industry Council (Cefic), Европейският съвет на промишлеността на боите, печатарските мастила и боите за художници (Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF) и American Coatings Association, Inc. (ACA) (наричани по-нататък заедно „Cefic и др.“) искат от Съда:

– да отхвърли жалбата изцяло и

– да осъди Френската република да заплати съдебните разноски, направени от тях в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

***Искания на страните по дело C-82/23 P***

37 С жалбата си Комисията, подкрепяна от Кралство Нидерландия, Кралство Швеция и ECHA, иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отхвърли второто основание, първата и петата част от седмото основание и осмото основание по съединени дела T-279/20 и T-288/20, както и първото основание по дело T-283/20,

– да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по неразгледаните от него в неговото решение основания, и

– да не се произнася по разноските в настоящото производство.

38 Billions Europe и др. искат от Съда:

– да отхвърли жалбата изцяло като недопустима или неоснователна,

– при условията на евентуалност, да върне дело T-283/20 изцяло на Общия съд за ново разглеждане, включително за да разгледа доводите, повдигнати от жалбоподателите в първоинстанционното производство в рамките на тяхното първо основание и по които Общият съд не се е произнесъл в обжалваното съдебно решение и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производството пред Съда и тези в първоинстанционното производство.

39 CWS и др. искат от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

40 ECHA иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отхвърли второто основание, първата и петата част от седмото основание и осмото основание по съединени дела T-279/20 и T-288/20, както и първото основание по дело T-283/20,

– да върне делото на Общия съд, за да разгледа основанията, по които не се е произнесъл, и

– да не се произнася по разноските в настоящото производство.

41 Cefic и др. искат от Съда:

– да отхвърли изцяло жалбата и

– да осъди Комисията да заплати разноските, направени от тях в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

**По искането за възобновяване на устната фаза на производството**

42 След представянето на заключението на генералния адвокат с писмо, подадено в секретариата на Съда на 14 март 2025 г., Billions Europe и др. искат за бъде постановено възобновяване на устната фаза на производството на основание член 83 от Процедурния правилник на Съда.

43 В подкрепа на искането си те изтъкват, от една страна, че настоящите съединени дела не са достатъчно изяснени, за да може Съдът да се произнесе по тях, тъй като това заключение е основано на погрешни фактически предпоставки и подвеждащи хипотези, и от друга

страна, че в точка 100 от посоченото заключение се съдържа нов довод, свързан с нарушението от КОР на задължението му за мотивиране, което Съдът е трябвало да разгледа служебно, след като този довод е обсъден от страните.

44 Съгласно член 83 от Процедурния правилник Съдът може във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от заинтересованите субекти.

45 Що се отнася, от една страна, до първия мотив, на който се позовават Billions Europe и др. в подкрепа на искането си, следва да се отбележи, че целта му в крайна сметка е да позволи на тези страни да изложат доводите си в отговор на заключението на генералния адвокат, което според тях е основано на неточни фактически съображения и е от естество да въведе Съда в грешка.

46 Достатъчно е обаче да се припомни, че Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник не предвиждат такава възможност за страните. По силата на член 252, втора алинея ДФЕС генералният адвокат представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от това заключение, нито от мотивите, въз основа на които генералният адвокат достига до него. Следователно несъгласието на заинтересовано лице с посоченото заключение не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството, независимо какви са разгледаните в заключението въпроси (вж. в този смисъл решение от 8 февруари 2024 г., Pilatus Bank/ЕЦБ, C-750/21 P, EU:C:2024:124, т. 27 и 28 цитираната съдебна практика).

47 Впрочем въпросите, по които Billions Europe и др. биха искали да имат възможност да представят допълнителни доводи, са подробно обсъдени от страните както в писмената фаза на производството, така и в съдебното заседание за изслушване на устните състезания от 7 ноември 2024 г.

48 Що се отнася, от друга страна, до точка 100 от заключението, следва да се отбележи, че в тази точка генералният адвокат изразява становището си по довода, изтъкнат в съдебното заседание от жалбоподателите в първоинстанционното производство, че становището на КОР е неясно в някои отношения. Въпреки че генералният адвокат изразява разбиране към този довод, той все пак не приканва Съда да разгледа служебно довод, изведен от нарушаване от КОР на задължението му за мотивиране, а напротив, преценява, че този довод трябва да се отхвърли, при положение че засяга мотивите на това становище и сам по себе си не е основание да се заключи, както правят тези страни, че КОР не е взел предвид всички релевантни факти.

49 Във всички случаи Съдът е преценил, след изслушване на генералния адвокат, че разполага с всички необходими данни, за да се произнесе по жалбите, и че не е необходимо делата да се решат въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните.

50 С оглед на гореизложените съображения искането за възобновяване на устната фаза на производството следва да се отхвърли.

**По жалбите пред Съда**

51 В подкрепа на жалбата си по дело C-71/23 P Френската република изтъква четири основания. Първото основание се отнася до твърдените грешки, от които била опорочена преценката на Общия съд в точка 78 от обжалваното съдебно решение, според която проучването Heinrich е „решаващото“ проучване, на което се основава становището на КОР, и е разделено на две части. Първата част е изведена от изопачаване от Общия съд на представените пред него доказателства, а втората част е изведена от грешка при прилагане на правото, тъй като той не се съобразил с принципите относно класифицирането на канцерогенните вещества, прогласени в Регламент № 1272/2008. Второто основание е изведено от надхвърлянето от Общия съд на пределите на неговия съдебен контрол, тъй като в точки 100—103 от това решение той заместил преценката на КОР със своята собствена преценка, що се отнася до определянето на плътността при изчисляването по Morrow. С третото си основание Френската република поддържа, че изводът на Общия съд, че титановият диоксид няма присъща способност да причинява рак, изложен в точки 157 и 158 от посоченото решение, е опорочен от липса на мотиви. С четвъртото си основание тя поддържа, че този извод е опорочен от грешка при прилагане на правото, тъй като се основава на неправилно тълкуване на понятието „вещество, на което е присъщо свойството да причинява рак“ по смисъла на точка 3.6.2.2.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008.

52 В подкрепа на жалбата си по дело C-82/23 P Комисията изтъква три основания. Първото основание е изведено от изопачаване от страна на Общия съд на представените пред него доказателства, като е направил извода за явна грешка в преценката на КОР и на Комисията относно надеждността и приемливостта на проучването Heinrich, и се подразделя на две части. Първата част визира същата преценка на Общия съд като тази, която е предмет на първото основание на Френската република. Втората част се отнася до извода, направен в точка 120 от обжалваното съдебно решение, че изчисляването по Morrow има „решаващо значение“ в подкрепа на оценката на КОР, що се отнася до надеждността и приемливостта на това проучване. Второто и третото основание почиват по същество на същите оплаквания като съответното второ и четвърто основание на Френската република.

53 В писмения си отговор по дело C-71/23 P в подкрепа на второто основание за обжалване, повдигнато от Френската република, ECHA се позовава на две допълнителни части, с които тази агенция поддържа по същество, че Общият съд е превишил правомощията си, като е извършил преценката, посочена в първата част от първото основание на тази жалба, и тази по втората част от първото основание на жалбата на Комисията по дело C-82/23 P. По-нататък, в този писмен отговор ECHA изтъква основание, изведено от надхвърлянето от Общия съд на пределите на неговия съдебен контрол поради това, че се е произнесъл по туморите, наблюдавани в проучването Heinrich. В писмения си отговор по дело C-82/23 P ECHA се позовава по същество и на тези две допълнителни части и на това ново основание.

***По допустимостта на основанията и на частите от основания, на които се прави самостоятелно позоваване от ECHA по двете съединени дела***

*Доводи на страните*

54 ECHA поддържа, че според практиката на Съда другите страни в производството по обжалване могат да повдигат нови правни въпроси в писмените си отговори.

55 В рамките на своите дуплики CWS и др., както и Billions Europe и др. поддържат, че писменият отговор на ECHA е недопустим, тъй като съдържа допълнителни основания и доводи, на които тази агенция се позовава самостоятелно, при положение че последните не са, както изисква член 174 от Процедурния правилник, за уважаване или отхвърляне на жалбите, и че могат да бъдат направени само в рамките на насрещна жалба, в съответствие с членове 176 и 178 от този правилник.

*Съображения на Съда*

56 Следва да се припомни, че съгласно член 174 от Процедурния правилник исканията в писмения отговор са уважаване или отхвърляне, изцяло или частично, на жалбата. Освен това в съответствие с членове 172 и 176 от този правилник страните, които имат право да представят писмен отговор, могат с отделен документ, различен от писмения отговор, да подадат насрещна жалба, в която съгласно член 178, параграф 1 и параграф 3, второ изречение от посочения правилник да искат отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд с оглед на правни основания и доводи, различни от изтъкнатите в писмения отговор.

57 От тези разпоредби, разгледани във връзка една с друга, следва, че в писмения отговор по жалба не може да се иска отмяна на съдебния акт на Общия съд по различни и самостоятелни съображения спрямо изтъкнатите в жалбата, доколкото такива съображения могат да бъдат изтъквани само с насрещна жалба (решение от 3 септември 2020 г., Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др./Комисия, C-817/18 P, EU:C:2020:637, т. 48 и цитираната съдебна практика).

58 В конкретния случай следва да се констатира, че както изрично е посочено в писмените отговори на ECHA, двете допълнителни части от второто основание и новото основание, изтъкнати от тази агенция в тези отговори, посочени в точка 53 от настоящото решение, са насочени към отмяната на обжалваното съдебно решение на основания, различни и самостоятелни спрямо тези, изтъкнати в двете жалби, и следователно могат да бъдат разгледани от Съда само в рамките на евентуална насрещна жалба.

59 Решение от 11 февруари 1999 г., Antillean Rice Mills и др./Комисия, (C-390/95 P, EU:C:1999:66, т. 20—23), на което се позовава ECHA в писмения си отговор, не може да постави под въпрос тази констатация, като се има предвид, че в това решение Съдът се основава на предходна редакция на своя процедурен правилник, която съдържа разпоредби, позволяващи на страните в производството пред Общия съд да представят писмен отговор, съдържащ основания, непосочени в жалбата, но за сметка на това не предвижда възможност за тези страни да подадат насрещна жалба.

60 От това следва, че тези две допълнителни части и това ново основание трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

***По първите основания на двете жалби: изопачаване на доказателствата и грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд е приел проучването Heinrich и изчисляването по Morrow като „решаващи“ за становището на КОР***

*По първите части на първите основания: изопачаване на доказателствата, тъй като Общият съд е приел, че проучването Heinrich е „решаващо“ за становището на КОР*

– *Доводи на страните*

61 Френската република, подкрепяна от ЕСНА, изтъква, че Общият съд неправилно е постановил, че проучването Heinrich е единственото проучване, на което е било основано становището на КОР.

62 В това отношение тя счита, че като е квалифицирал в точка 78 от обжалваното съдебно решение проучването Heinrich като „решаващото проучване“, Общият съд е приел, че становището на КОР се основава само на това проучване. Тя се позовава по този въпрос на точка 67 от това решение, в която Общият съд е посочил, че следва да се провери дали проучването Heinrich само по себе си е било определящо за спорното класифициране и етикетиране, „като в противен случай доводите на [жалбоподателите в първоинстанционното производство], целящи да оспорят надеждността и приемливостта на това проучване, трябва да се отхвърлят като неотносими“.

63 Същевременно в точки 74, 76 и 77 от посоченото решение сам Общият съд констатирал, първо, че според КОР проучването Lee и др. (1985 г.) (наричано по-нататък „проучването Lee“) и проучването Heinrich били „ключови проучвания“ за канцерогенността при вдишване, второ, че измежду тези две проучвания този комитет основава предложението си за класифициране на титановия диоксид „по същество“ на проучването Heinrich, тъй като проучването Lee „само по себе си не е решаващо или достатъчно“, за да подкрепи това предложение, и трето, че „освен тези две ключови проучвания в становището на КОР се споменава[ли] други проучвания, но само като подкрепа или допълнение на резултатите от проучването Heinrich“. Следователно от тези елементи произтичало, че проучването Heinrich не било единственото „ключово проучване“, на което се основал КОР, и че другите проучвания, макар да са били взети предвид от този комитет само като допълнителни, също са допринесли за научната оценка на посочения комитет. Вследствие на това, като е преценил, че проучването Heinrich е „решаващото проучване“ за становището на КОР, Общият съд извършил явно неправилна преценка на представените пред него доказателства и следователно изопачил същите.

64 От своя страна Комисията, подкрепяна от Кралство Швеция, твърди също, че тази преценка е опорочена от изопачаване на доказателствата, като изтъква по-специално, че от становището на КОР несъмнено следва, че този комитет е определил значимостта на доказателствения материал и се е мотивирал с цялата информация, считана за релевантна за оценката на рисковете, свързани с титановия диоксид, без да придаде никакво „решаващо“ значение на проучването Heinrich, в съответствие с точки 1.1.1.3 и 3.6.2.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008.

65 CWS и др., както и Billions Europe и др. твърдят, че с доводите си Френската република и Комисията всъщност целят да постигнат преразглеждане на доказателствата от Съда и поради това са недопустими. Освен това тези страни оспорват основателността на тези доводи.

– *Съображения на Съда*

66 Според постоянната съдебна практика съгласно член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси. Следователно единствено Общият съд е компетентен да установява и да преценява относимите факти и представените пред него доказателства. Следователно преценката на тези факти и на тези доказателства, освен в случай на тяхното изопачаване, не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (решение от 15 октомври 2020 г., Deza/Комисия, C-813/18 P, EU:C:2020:832, т. 37 и цитираната съдебна практика).

67 Такова изопачаване е налице, когато, без да се основава на нови доказателства, преценката на съществуващите доказателства е явно неправилна. Въпреки това изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата. Впрочем, когато жалбоподателят твърди изопачаване на доказателствата от Общия съд, той трябва точно да посочи доказателствата, за които твърди, че са били изопачени от него, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване (решение от 15 октомври 2020 г., Deza/Комисия, C-813/18 P, EU:C:2020:832, т. 38 и цитираната съдебна практика).

68 В случая, що се отнася до допустимостта на настоящите части, оспорена от CWS и др., както и от Billions Europe и др., следва да се отбележи, че жалбоподателите поддържат, че с оглед на елементите от становището на КОР, на които сам Общият съд се позовава, изводът му, че проучването Heinrich е „решаващото проучване“, на което се основава предложението на този комитет за класифициране на титановия диоксид, е явно неправилен и представлява изопачаване на тези елементи. Следователно целта на тези доводи не е Съдът да извърши нова преценка на становището на КОР, а да провери дали изводът, който Общият съд е извел от фактическите констатации, които е направил във връзка с това становище, не е явно несъвместим с тези констатации, което е от неговата компетентност. По-нататък, жалбоподателите се позовават именно на частите от това становище, които според тях са били изопачени, и излагат в достатъчна степен грешките в анализа, които твърдят, че Общият съд е допуснал. Следователно техните доводи са допустими.

69 Същевременно, що се отнася, на първо място, до доводите на Френската република, в самото начало следва да се констатира, че те почиват на погрешен прочит на точка 78 от обжалваното съдебно решение, според който Общият съд, квалифицирайки в тази точка 78 проучването Heinrich като „решаващо проучване“, възнамерявал да установи, че становището на КОР е основано само на това проучване.

70 Всъщност, както изрично следва и от посочената точка 78 в нейната цялост, и от точки 67—77 от това решение, вследствие на които в същата точка 78 е формулиран извод, квалифицирането на проучването Heinrich като „решаващо“ трябва да се схваща в смисъл, че по този начин Общият съд е приел, че това проучване е било само по себе си определящо за предложението за класифициране на титановия диоксид от КОР, а другите

проучвания и научни елементи, взети предвид от този комитет, включително проучването Lee, са играли само допълнителна роля в това отношение, тъй като посоченият комитет е преценил, че те не са били сами по себе си достатъчни, за да подкрепят това предложение.

71 Ето защо доводите на Френската република трябва да се отхвърлят като неоснователни.

72 Що се отнася, на второ място, до доводите на Комисията, следва, от една страна, да се отбележи, че за разлика от това, което, изглежда, счита същата, фактът, че КОР е определил значимостта на доказателствения материал и се е мотивирал с цялата информация, считана за релевантна за оценката на рисковете, свързани с титановия диоксид, сам по себе си не е несъвместим с извода на Общия съд, че проучването Heinrich има „решаващ“ характер за целите на класифицирането на това вещество.

73 В това отношение съгласно точка 1.1.1.3 от приложение I към Регламент № 1272/2008 „[о]пределяне на значимостта на доказателствения материал означава, че цялата налична информация, свързана с определяне на опасността, се взима предвид“. При това „определянето на значимостта на доказателствения материал включва както положителните, така и отрицателните резултати“. По-нататък, в съответствие с разпоредбите на точка 3.6.2.1 от това приложение I, съдържащата се в последната точка таблица 3.6.1 сочи, че класифицирането на вещество в категория 2, т.е. в категорията на веществата, за които се предполага, че са канцерогени за човека, се извършва въз основа на данни, получени в резултат от проучвания на хора и/или изпитвания върху животни, но когато тези данни не са достатъчно убедителни за класифицирането на това вещество в категория 1A или 1B, а именно, за което е известно или се предполага, че притежава потенциал на канцерогенност, и трябва да отчита убедителността на доказателствения материал, заедно с допълнителните съображения. Накрая, по силата на точка 3.6.2.2.1 от посоченото приложение I класифицирането на вещество като канцероген, включително в категория 2, се извършва на основата на данни, получени посредством надеждни и приемливи проучвания.

74 От това следва, че в рамките на такава оценка, и по-конкретно в рамките на преценката на „надеждността и приемливостта“ на взетите предвид проучвания, както и на „значимостта“ на доказателствения материал от тези проучвания, КОР може да придаде на някои от тези материали по-голяма тежест, отколкото на други, за да заключи дали е необходимо да се пристъпи към хармонизирано класифициране и етикетиране на дадено вещество като канцерогенно за човека.

75 От друга страна, Комисията не поддържа, че констатациите на Общия съд в точки 70—77 от обжалваното съдебно решение, въз основа на които той е направил извода, че проучването Heinrich е „решаващо“ за заключенията в становището на КОР, са опорочени от изопачаване на фактите.

76 Така, първо, съгласно направените в точка 70 от това решение констатации КОР е приел, че проучванията Lee и Heinrich, които единствено разкриват развитието на тумори вследствие на експозиция на титанов диоксид, според КОР са „ключовите проучвания на канцерогенността при вдишване“.

77 Второ, съгласно анализа на Общия съд в точки 74 и 75 от посоченото решение, от съпоставката между проучването Lee и проучването Heinrich, направена от този комитет, следва че проучването Lee не трябва да има „определящо въздействие“ върху

класифицирането на титановия диоксид, имайки предвид, че условията на експозиция при провеждането на това проучване били прекомерни, което не било така в случая на проучването Heinrich, резултатите от което са „достатъчно надеждни, релевантни и подходящи за оценката на канцерогенния потенциал на [титановия диоксид]“. От това следва, както е отбелязано в точка 76 от това решение, че измежду двете проучвания, които според посочения комитет са ключови проучвания за канцерогенността при вдишване, същият приема, че проучването Heinrich има предимство пред проучването Lee, тъй като последното само по себе си не е решаващо или достатъчно, за да подкрепи предложението за класифициране на титановия диоксид.

78 Трето, макар в съответствие с метода за определяне на значимостта на доказателствения материал КОР да е взел предвид не само проучванията за токсичност при вдишване при плъховете, но също така, както посочва Комисията, позовавайки се именно на съответните части от становището на КОР, и другите налични проучвания и информация, Общият съд не твърди, че този комитет не е взел предвид всички тези елементи. Обратно, той посочва в точка 77 от своето решение, че в становището на КОР се споменават други проучвания, но само „като подкрепа или допълнение на резултатите от проучването Heinrich“.

79 Трябва обаче да се констатира, че като извел от целия анализ на становището на КОР, че проучването Heinrich е било „решаващо“ за целите на това становище и следователно, in fine, за хармонизираното класифициране и етикетиране на титановия диоксид, което е в съответствие с посоченото становище, Общият съд не е изопачил това становище.

80 От това следва, че доводите на Комисията, а следователно и първите части от първите основания в тяхната цялост, трябва да се отхвърлят по същество.

*По втората част от първото основание по дело C-71/23 P: грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не се съобразил с принципите относно класифицирането на канцерогенните вещества, прогласени в Регламент № 1272/2008*

– *Доводи на страните*

81 Френската република, подкрепена от Кралство Швеция и от ECHA, изтъква, че с квалифицирането на проучването Heinrich като „решаващо“ Общият съд е отхвърлил всички други данни, възприети от КОР, вследствие на което е нарушил принципите, прогласени в точки 1.1.1.3 и 3.6.2.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008, относно определянето на значимостта на доказателствения материал. Всъщност, макар че при такова определяне някои данни биха могли да имат по-голяма тежест от други, от тези разпоредби следвало, че именно съвместният им прочит позволявал да се обоснове научната оценка. Впрочем понятието „решаващо проучване“ за целите на квалифицирането на проучване, използвано в рамките на научна оценка, основана на определянето на значимостта на доказателствения материал, не съществувало нито в приложимите текстове, нито в съдебната практика.

82 CWS и др., както и Billions Europe и др., оспорват основателността на тези доводи.

– *Съображения на Съда*

83 Следва да се отбележи, от една страна, че както следва от точки 72—74 от настоящото решение и както впрочем Френската република сама признава, принципите относно определянето на значимостта на доказателствения материал, прогласени в приложение I към Регламент № 1272/2008, допускат КОР да придаде на някои от тези материали по-голяма тежест, отколкото на други, за да заключи дали е необходимо да се пристъпи към хармонизирано класифициране и етикетиране на дадено вещество като канцерогенно за човека.

84 От друга страна, от точка 70 от настоящото решение произтича, че обратно на поддържаното от Френската република, с квалифицирането на проучването Heinrich като „решаващо проучване“ Общият съд не е „изключил“ всички останали данни, възприети от КОР.

85 Следователно втората част от първото основание по дело C-71/23 P трябва да се отхвърли по същество.

*По втората част от първото основание по дело C-82/23 P: изопачаване на доказателствата, тъй като Общият съд заключил, че изчисляването по Morrow е било „решаващо“, за да обоснове преценката на КОР относно надеждността и приемливостта на проучването Heinrich*

– *Доводи на страните*

86 Комисията, подкрепена от Кралство Швеция, изтъква, че от становището на КОР недвусмислено следва, че обратно на приетото от Общия съд в точка 120 от обжалваното съдебно решение, изчисляването по Morrow не е било „решаващо“, за да обоснове преценката на този комитет относно приемливото равнище на белодробно претоварване, възприето в проучването Heinrich, и следователно надеждността и приемливостта на това проучване.

87 В това отношение тази институция твърди, от една страна, че КОР е използвал „предпазлива“ формулировка, за да квалифицира използването на това изчисление, като е посочил, че то „би могло да допринесе за конструктивно обсъждане на термина „претоварване“, макар че „може да не е общоприета концепция“. От друга страна, от становището на КОР ясно следвало, че този комитет е основал оценката си за приемливото равнище на белодробно претоварване на други елементи, като например времето за полуелиминиране от белите дробове, което се доближава до периода от около една година, препоръчан от съответните насоки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), „относително ниското“ ниво на експозиция от 10 $mg/m^3$, средния масов аеродинамичен диаметър (АДД) на частиците титанов диоксид, близък до диапазона на стойности, препоръчани в точка 3.1.2.3.2 от приложение I към Регламент № 1272/2008 и външното валидиране на проучването Heinrich, произтичащо от друго научно изследване. Никой измежду елементите, възприети от КОР обаче, не бил сам по себе си „решаващ“. Накрая, Общият съд неправилно приел в точка 112 от обжалваното съдебно решение, че доводите на Комисията и на ECHA, с които се подчертава, че КОР се е основал и върху тези елементи, се опровергавали от становището на същия.

88 CWS и др., както и Billions Europe и др., повдигат възражение за недопустимост на настоящата част с мотива, че тя цели преразглеждане на доказателствата от Съда. Освен това те оспорват основателността на доводите в подкрепа на тази част.

– *Съображения на Съда*

89 Що се отнася до допустимостта на настоящата част, следва да се отбележи, че с доводите си в нейна подкрепа Комисията се стреми да докаже, че преценката на Общия съд, че изчисляването по Morrow било „решаващо“, за да обоснове съдържащите се в становището на КОР изводи относно факта, че белодробното претоварване, измерено в рамките на проучването Heinrich, е било в приемливия диапазон, явно се опровергава от самия текст на това становище, от който ясно следвало, че тези изводи се основават и на други елементи и че нито един елемент, възприет в посоченото становище, не бил „решаващ“. От това следва, че обратно на поддържаното от CWS и др. и от Billions Europe и др., целта на тези доводи е не Съдът да извърши нова преценка на становището на КОР, а да констатира изопачаване на същото от Общия съд. Следователно те са допустими.

90 По същество в точка 112 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че доводите на Комисията и на ECHA, „че КОР прави оценка на проучването Heinrich не единствено въз основа на [изчисляването по Morrow], а дори и че тази оценка не зависи от това изчисляване“, се опровергават от становището на КОР, а в точки 113—119 от това решение излага мотивите в подкрепа на този извод.

91 По-конкретно, в точка 113 от посоченото решение Общият съд констатира, че КОР е посочил редица релевантни обстоятелства относно условията на експозиция при проучванията Lee и Heinrich, като например времето за полуелиминиране от белите дробове и нивото на експозиция, измерено с оглед на дозата и концентрацията на веществото, и в главата от становището си, озаглавена „Общо заключение“, е направил, от една страна, извода, че условията на прекомерна експозиция при провеждането на проучването Lee обезсилвали резултатите от това проучване за целите на класифицирането, и от друга страна, че резултатите от проучването Heinrich били достатъчно надеждни, релевантни и подходящи за оценката на канцерогенния потенциал на титановия диоксид. По-нататък, Общият съд отбелязва, че що се отнася в частност до проучването Lee, КОР е посочил прекомерна продължителност на периода за полуелиминиране от белите дробове при максимално допустимото ниво на експозиция от 250 $mg/m^3$, а що се отнася до проучването Heinrich — относително ниско ниво на експозиция от 10 $mg/m^3$.

92 В точка 114 от същото решение обаче Общият съд отбелязва, че в рамките на този общ извод КОР е припомнил също, че белодробното претоварване, измерено при провеждането на проучването Lee, не е било в приемливия диапазон, вследствие на което се е стигнало до почти пълно спиране на механизмите за изчистване на частици, какъвто не е случаят с проучването Heinrich, белодробното претоварване при което било в приемливия диапазон. Същевременно в точка 115 от това решение Общият съд припомня, че този комитет е направил изводите си по въпроса дали равнището на белодробно претоварване при провеждането на проучванията Lee и Heinrich е било приемливо именно въз основа на изчисляването по Morrow. В точка 116 от същото той приема, че не въз основа на времето за полуелиминиране от белите дробове, както и на дозата и концентрацията на

частиците титанов диоксид КОР е направил заключенията си относно равнището на белодробно претоварване, измерено при провеждането на проучването Heinrich, и следователно относно приемливостта на резултатите от това проучване.

93 От частите от становището на КОР, на които се позовава Комисията, обаче е видно, че при съпоставката на проучванията Lee и Heinrich, които според текста на това становище представляват „ключови проучвания“ за канцерогенността за класифицирането на титановия диоксид, този комитет се е стремял да оцени дали равнището на белодробно претоварване при плъховете в тези две проучвания е приемливо, като се основава на изчисляването по Morrow. Така независимо от факта, че както изтъква Комисията, посоченият комитет е използвал предпазлива формулировка, допускаща използването на това изчисляване да подлежи на обсъждане, това не променя факта, че както Общият съд констатира, само въз основа на същото той е направил извода, че равнището на белодробно претоварване е било в приемливия диапазон, що се отнася до проучването Heinrich, но това не е така, що се отнася до проучването Lee.

94 Несъмнено, както е видно от глава „Общо заключение“ от посоченото становище, посочена в точки 113 и 114 от обжалваното съдебно решение, КОР не се основава единствено на резултатите, които е получил чрез изчисляването по Morrow по отношение на приемливото равнище на белодробно претоварване, за да приеме, от една страна, че условията на експозиция при проучването Lee са били прекомерни и обезсилвали резултатите от това проучване за целите на класифицирането на титановия диоксид като канцерогенно вещество, и от друга страна, че резултатите от проучването Heinrich са били надеждни, релевантни и съгласувани с резултатите от проучването Gebel и др. (2012 г.), което се отнася до канцерогенността при вдишване при плъховете на други вещества, наречени „слабо разтворими частици с ниска степен на токсичност“.

95 Въпреки това от тази част от становището на КОР е видно също, че оценката на приемливото равнище на белодробно претоварване въз основа на изчисляването по Morrow е изиграла определяща роля, за да се направи извод за надеждността и приемливостта на проучването Heinrich, така че, като е квалифицирал в точка 120 от обжалваното съдебно решение това изчисляване като „решаващо“ в подкрепа на изводите на КОР в това отношение, Общият съд не е извършил явно неправилна преценка на доказателствата.

96 От това следва, че втората част от първото основание по дело C-82/23 P трябва да се отхвърли по същество.

97 С оглед на гореизложените съображения първото и второто основание на всяка от двете жалби следва да се отхвърли по същество.

***По вторите основания на жалбите: надхвърляне от Общия съд на пределите на съдебния му контрол, тъй като заменил преценката на КОР със собствената си***

***преценка, що се отнася до определянето на плътността на частиците в рамките на изчисляването но Morrow***

*Доводи на страните*

98 С вторите си основания за обжалване Френската република и Комисията поддържат, че в точки 100, 102 и 103 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като заменил преценката на КОР и тази на Комисията със собствената си преценка, и по този начин надхвърлил пределите на своя съдебен контрол.

99 Всъщност според жалбоподателите, като е констатирал, че за целите на прилагането на изчисляването по Morrow КОР е трябвало да вземе предвид плътност на частиците титанов диоксид, по-малка от тази на стойност 4,3 g/cm$^3$, която е използвал, и че за целите на това изчисляване е трябвало да възприеме по-скоро плътността на агломератите на частици титанов диоксид с нанометрични размери, Общият съд е навлязъл в правомощието за преценка на КОР и на Комисията.

100 В подкрепа на тези основания те изтъкват, първо, че за разлика от приетото от Общия съд в точка 100 от обжалваното съдебно решение, КОР е разгледал елементите, необходими за определянето на плътността на частиците, и по-конкретно факта, че поради нанометричния си размер частиците титанов диоксид имат тенденция да се агломерират.

101 Второ, те твърдят, че в рамките на научната си експертиза КОР легитимно е счел за подходящо да възприеме „стандартната“ стойност за плътност на частиците от 4,3 g/cm$^3$.

102 Така според Френската република КОР можел да вземе предвид съществуването на явлението сбити частици в белите дробове. По-нататък, не можело да се презюмира, че плътността на агломератите на частици е била 1,6 g/cm$^3$. Комисията от своя страна твърди, че проучването Heinrich не посочвало плътността и обема на изпитваните агломерати и на сбитите частици титанов диоксид.

103 Трето, жалбоподателите твърдят, че като направил извода за явна грешка в преценката с мотива, че в частност от точки 100 и 102 от обжалваното съдебно решение било видно, че КОР е възприел стойност на плътност, съответстваща на тази на частиците титанов диоксид, а не на агломератите на тези частици, Общият съд е изразил позиция по научните заключения, до които е стигнал КОР въз основа на данните, с които е разполагал, което изразяване на позиция не попадало в обхвата на неговата компетентност.

104 В подкрепа на второто основание от жалбите съответно Кралство Швеция и ECHA подчертават, че въпросът за агломератите на частици, по-конкретно в белодробната среда, е особено сложен научен въпрос, който не е от компетентността на Общия съд.

105 Както CWS и др., така и Billions Europe и др. оспорват основателността на доводите на жалбоподателите в производството по обжалване, както и тези на Кралство Швеция и на ECHA.

*Съображения на Съда*

106 Съгласно постоянната съдебна практика, при положение че органите на Европейския съюз разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. В такъв контекст съдът на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на единствените институции, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (вж. в този смисъл решения от 21 юли 2011 г., Nickel Institute, C-14/10, EU:C:2011:503, т. 60 и цитираната съдебна практика, и от 9 ноември 2023 г., Chemours Netherlands/ECHA, C-293/22 P, EU:C:2023:847, т. 134 и цитираната съдебна практика).

107 По-конкретно, Съдът е постановил в този контекст, че широкото право на преценка на органите на Съюза, което предполага ограничен съдебен контрол върху упражняването му, се отнася не само до естеството и обхвата на мерките, които следва да бъдат приети, но в определена степен и до установяването на основните факти. При все това, макар да има ограничен обхват, съдебният контрол налага органите на Съюза, които са издали съответния акт, да бъдат в състояние да докажат пред съда на Съюза, че при приемането му действително са упражнили правото си на преценка, което предполага да са взели предвид всички фактори и обстоятелства от значение за положението, което този акт има за цел да регламентира (решение от 9 ноември 2023 г., Chemours Netherlands/ECHA, C-293/22 P, EU:C:2023:847, т. 135 и цитираната съдебна практика).

108 В настоящия случай, както е видно от предадената на Съда преписка, пред Общия съд Billions Europe и др. се позовават на явна грешка в преценката на КОР и на Комисията, с мотива че при прилагането на изчисляването по Morrow в проучванията Lee и Heinrich, извършено с цел да се прецени надеждността и приемливостта на тези проучвания, КОР е възприел стойност на плътността на частиците титанов диоксид от 4,3 $g/cm^3$, а е трябвало да вземе предвид плътността на агломератите на частици титанов диоксид с нанометрични размери от тип „P25“, която според посочените от тези страни научни проучвания била 1,6 $g/cm^3$.

109 В отговор Комисията и ECHA поддържат, че КОР правилно е взел предвид не плътността на агломератите на частици титанов диоксид с нанометрични размери, а тази на частиците на това вещество, тъй като проучването Heinrich не посочвало нито плътността на изпитваните частици, нито обема на агломерирането и на сбитите частици, и че при тези обстоятелства е било уместно КОР да вземе предвид стандартната стойност за плътността на частиците титанов диоксид, т.е. референтната стойност, възприета от научната общност, що се отнася до тази плътност.

110 В точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че „независимо от въпроса каква е точната стойност на плътността, която КОР е трябвало да вземе предвид за целите на [изчисляването по Morrow], като при всички обстоятелства това не е въпрос, който Общият съд [е следвало] да разглежда, доводите на [жалбоподателите в първоинстанционното производство] поставят преди всичко въпроса дали КОР е допуснал явна грешка в преценката във връзка с възприетия вид плътност“.

111 Именно в този контекст в точка 100 от това решение Общият съд приема, че макар „безспорно да [било] вярно […], че проучването Heinrich не дава указания нито за плътността, нито за обема на изследваните агломерати и сбити частици титанов диоксид“, все пак, „като е приел, че плътността на частиците съответства по стойност на 4,3 $g/cm^3$, а следователно тази плътност е винаги по-висока по стойност от плътността на агломератите на частици титанов диоксид с нанометри размери […], КОР не е взел предвид всички релевантни обстоятелства на конкретния случай“. Тези обстоятелства според Общия съд били „характеристиките на изследваните в проучването Heinrich частици, и по-специално техният нанометричен размер и техният тип „P25“, обстоятелството, че тези частици имат тенденцията да се агломерират, както и фактът, че плътността на агломератите на частици е по-малка от плътността на частиците и следователно агломератите на частици заемат по-голям обем в алвеоларните макрофаги в белите дробове“.

112 В точка 103 от посоченото решение Общият съд прави извода, че като не е взел предвид обстоятелствата, посочени в точка 100 от същото решение, „КОР не е отчел всички релевантни обстоятелства, за да изчисли белодробното претоварване според проучването Heinrich посредством [изчисляването по Morrow]“, и „следователно е допуснал явна грешка в преценката“. По-нататък, в същата точка Общият съд уточнява, че „грешка[та на КОР] лишава от всякаква правдоподобност резултата от прилагането на [това] изчисляване към проучване[то Heinrich], поради което направените от КОР изводи, според които белодробното претоварване според посоченото проучване било приемливо, а резултатите от същото проучване били достатъчно надеждни, релевантни и подходящи за оценката на канцерогенния потенциал на титановия диоксид […] също [били] опорочени от явна грешка в преценката“.

113 Следователно от съображенията на Общия съд, припомнени в точки 110—112 от настоящото решение, следва, че както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 95 от заключението си, той е приел, че вземането предвид от КОР на стандартната стойност за плътност на частиците титанов диоксид за целите на изчисляването по Morrow е грешка и че при обстоятелствата в конкретния случай е трябвало да бъде използвана по-малка стойност за плътност, съответстваща на стойността за плътност на агломератите на частици с нанометричен размер.

114 Като е направил тази преценка обаче, Общият съд не се е ограничил до това да провери дали КОР надлежно е взел предвид всички релевантни обстоятелства, които наличните научни познания са го задължавали да вземе предвид, особено, в случая, както самият комитет е констатирал в становището си, тенденцията на нанометричните частици от тип „P 25“ като наблюдаваните в проучването Heinrich да образуват агломерати с плътност, по-малка от тази на самите частици.

115 Всъщност, макар в точка 100 от обжалваното съдебно решение Общият съд да отбелязва, че както Комисията и ECHA поддържат пред него и без това да се оспорва от Billions Europe и др., проучването Heinrich не дава указания нито за плътността, нито за обема на изследваните агломерати и сбити частици титанов диоксид, той приема, че във всички случаи възприетата от КОР стойност, съответстваща на стандартната стойност за плътност на частиците титанов диоксид, не е подходяща, тъй като тази стойност „е винаги по-висока“ от тази на плътността на агломератите.

116 В контекст обаче, в който — видно от самите констатации на Общия съд — не съществуват налични данни, позволяващи по надежден начин да се установи видът плътност, който е подходящо да се възприеме за целите на прилагането на изчисляването по Morrow в проучването Heinrich, той няма компетентност да се произнася по въпроса коя е подходящата стойност за плътност на частиците титанов диоксид, възприета от КОР с оглед на явлението агломериране на тези частици, който въпрос изисква да извърши научна оценка и в крайна сметка, да замести изводите на компетентните органи със своите собствени изводи в това отношение.

117 Същевременно, съгласно постоянната практика на Съда, ако в мотивите на решение на Общия съд се открива нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив се явява обоснован по други правни съображения, подобно нарушение не може да доведе до отмяната на това решение, а следва да се заменят мотивите (решение от 23 януари 2019 г., Deza/ECHA, C-419/17 P, EU:C:2019:52, т. 87 и цитираната съдебна практика).

118 В това отношение, както беше припомнено в точка 107 от настоящото решение, дори когато органите на Съюза разполагат с право на преценка, което се отнася в определена степен и до установяването на фактите, които служат като основа за приемането на акт от тяхната компетентност, контролът, упражняван от съда на Съюза спрямо същия въпреки това налага тези органи да бъдат в състояние да докажат, че въпросният акт е приет на базата на действително упражняване на това право на преценка, и по-конкретно, че са взели предвид всички фактори и обстоятелства от значение за положението, което този акт има за цел да регламентира.

119 В настоящия случай е достатъчно да се отбележи, че както Общият съд подчертава в точка 98 от обжалваното съдебно решение, в становището си КОР е констатирал, че първичните частици с нанометричен размер като частиците титанов диоксид, използвани в рамките на оценката на проучването Heinrich, имат тенденция да се агломерират. Както обаче се подчертава в същата точка 98, КОР е направил тази констатация само „по отношение на аерозолите, т.е. на суспендираните частици във въздуха“ и без да сочи евентуална връзка с вида плътност, която трябва да се приеме за целите на прилагането на изчисляването по Morrow.

120 Жалбоподателите и другите страни, подкрепящи тяхната позиция обаче не оспорват, че както Общият съд подчертава по същество в точка 101 от обжалваното съдебно решение, това явление агломериране на частиците титанов диоксид може да окаже влияние върху оценката за стойността на плътността на същите и следователно върху прилагането на изчисляването по Morrow към разглежданите проучвания, тъй като тази стойност е една от двете величини при извършването на това изчисляване. Следователно КОР е бил длъжен да вземе предвид тази величина за целите на това изчисляване.

121 Въпреки това и макар Общият съд да е констатирал в точка 99 от обжалваното съдебно решение, че страните не спорят, че агломератите на частици титанов диоксид са с по-малка плътност от първичните частици, според мотивите на това решение становището на КОР не съдържа нито един елемент, който да позволява на Общия съд да направи извода, че този комитет е упражнил ефективно своето право на преценка и е отчел надлежно посоченото явление агломериране, за да реши, че независимо от тази разлика в плътността е трябвало да се възприеме стойността, съответстваща на стандартната стойност за първичните частици титанов диоксид.

122 От практиката на Съда впрочем следва, че независимо от широкото право на преценка, с което разполагат компетентните органи на Съюза, съдът на Съюза има компетентност да провери дали те не са пренебрегнали релевантните данни от надеждно изследване, чието отчитане би променило общата оценка на доказателствата, с които са могли да разполагат и които биха лишили от правдоподобност окончателното им решение, материализирано в обжалвания акт (вж. в този смисъл решение от 9 март 2023 г., PlasticsEurope/ECHA, C-119/21 P, EU:C:2023:180, т. 52 и цитираната съдебна практика).

123 Следователно несигурността във връзка с явлението агломериране и с плътността на частиците титанов диоксид в рамките на преценката на проучването Heinrich, изтъкната от Комисията и от ECHA, не може да освободи КОР от задължението да извърши оценка на това явление и на евентуалното му въздействие върху стойността на плътността на частиците, която следва да се вземе предвид при прилагането на изчисляването по Morrow към това проучване, въз основа на най-надеждните и най-новите научни изследвания, за да се увери, че изборът на стойността за плътност, която в крайна сметка е възприета, е подходящата. Тази несигурност не може също така да е пречка за Общия съд, пред който е оспорен този основан на научни изследвания избор, да провери дали този комитет е изпълнил въпросното задължение.

124 Що се отнася до довода на Комисията и на ECHA, изведен от воля да се улесни съпоставянето между проучването Lee и проучването Heinrich и да се избегне въвеждането на фактор на несигурност при това съпоставяне, тези страни не обясняват нито пред Общия съд, нито пред Съда по какъв начин изборът на стойност за плътност, различна от стойността на стандартната плътност на частиците титанов диоксид, може да застраши надеждността на съпоставката между тези две проучвания, включително в хипотезата, при която възприетата стойност за плътност би съответствала в по-голяма степен на наличните данни от проучването Heinrich.

125 От гореизложените съображения следва, че макар Общият съд неправилно да е приел, че в случая трябва да прецени дали е подходящ изборът на стандартната стойност за плътност на частиците титанов диоксид, възприета от КОР за целите на прилагането на изчисляването по Morrow, той не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че КОР не е отчел всички релевантни елементи, за да изчисли белодробното претоварване при оценяването на проучването Heinrich посредством това изчисляване.

126 С оглед на всички тези съображения вторите основания на жалбите следва да се отхвърлят.

***По третото и четвъртото основание по дело C-71/23 P и третото основание по дело C-82/23 P: липса на мотиви и грешка при прилагане на правото вследствие на това, че Общият съд е направил извода, че титановият диоксид не е „вещество, на което е присъщо свойството да причинява рак“ по смисъла на точка 3.6.2.2.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008***

*Доводи на страните*

127 С третото си основание Френската република поддържа, че точки 157 и 158 от обжалваното съдебно решение са опорочени от липса на мотиви. В това отношение Френската република отбелязва, че макар в точка 158 от това решение Общият съд да е констатирал, че „един от ключовите елементи на наблюдаваната токсичност“ е количеството вдишани частици, той

се е основал изключително на това обстоятелство, за да направи извода, че начинът на действие на канцерогенността на частиците титанов диоксид не може да се счита за присъщо свойство на това вещество да причинява рак. За да стигне до този извод обаче, Общият съд е трябвало задължително да разгледа всички „ключови елементи на наблюдаваната токсичност“, а не само един от тях.

128 С четвъртото си основание Френската република и с третото си основание Комисията, подкрепяни от Кралство Швеция и от ЕСНА, поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е изтълкувал погрешно понятието „присъщи свойства“ на дадено вещество с оглед на структурата и целите на Регламент № 1272/2008.

129 Френската република поддържа, от една страна, че съображенията на Общия съд, и по-специално точка 158 от това решение, са основани на предпоставката, че вещество, чиято канцерогенност се проявява при наличието на определено количество вдишани частици, не може да се счита за такова с присъща способност да причинява рак. Тази предпоставка била изкуствена и в същото време погрешна. От друга страна, тези съображения не били в съответствие с целта на Регламент № 1272/2008, обявена в съображение 1 и член 1, параграф 1, да гарантира високо ниво на защита на човешкото здраве и околната среда. Накрая, точка 141 от обжалваното съдебно решение се основавала на неправилно тълкуване на решение от 21 юли 2011 г., Nickel Institute (C-14/10, EU:C:2011:503).

130 Комисията от своя страна, в рамките на първата част от третото си основание, твърди, че тълкуването от Общия съд на понятието „присъщи свойства“ в точки 135—142 от обжалваното съдебно решение не отчита в достатъчна степен контекста и целта на Регламент № 1272/2008 и нарушава принципа на предпазните мерки. В светлината на това контекстуално и телеологично тълкуване трябвало да се приеме, че химичният състав на дадено вещество не е непременно достатъчен, за да се определят присъщите му свойства, които могат да доведат до класифицирането му като опасно вещество. По-конкретно, специфичната форма или физическото състояние, в които съответното вещество е пуснато на пазара, сами по себе си могат да бъдат такива свойства, които правят необходимо това класифициране, за да се осигури пълна защита на ползвателите. Такъв бил конкретният случай предвид задържането и слабата разтворимост на титановия диоксид. По-нататък, тази институция поддържа, че неотчитането на канцерогенните ефекти на дадено вещество при хармонизираното му класифициране и етикетиране ограничава предоставянето на данни на тази основа и възможността на ползвателите да вземат подходящи предпазни мерки, и възпрепятства прилагането на други законодателни актове, основани на оценката на риска.

131 Комисията впрочем оспорва релевантността на въведеното от Общия съд в точка 166 от обжалваното съдебно решение разграничение между разпоредбите на Регламент № 1272/2008, приложими в рамките на самокласифицирането, и разпоредбите, приложими в областта на хармонизираното класифициране и етикетиране.

132 С втората част от третото си основание Комисията поддържа, че в точки 157—160 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е объркал релевантността на количеството вдишани частици и на начина на действие, свързан с канцерогенността на частиците титанов диоксид, от една страна, с понятието

„присъщи свойства“, от друга страна, което в случая се отнася до формата и до задържането, а също и до слабата разтворимост на разглежданото вещество. Така Общият съд не взел предвид точка 3.6.1.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008.

133 CWS и др., както и Billions Europe и др. оспорват основателността на тези доводи.

*Съображения на Съда*

134 Според постоянната съдебна практика доводите, насочени срещу мотиви на решение на Общия съд, които са изложени за изчерпателност, не могат да доведат до неговата отмяна и следователно са неотносими (решение 10 ноември 2022 г., Laboratoire Pareva/Комисия, C-702/21 P, EU:C:2022:870, т. 52 и цитираната съдебна практика).

135 В случая следва да се отбележи, че в точка 122 от обжалваното съдебно решение Общият съд е уважил първата част от първото оплакване, изведена от явни грешки в преценката, що се отнася до приемливостта и надеждността на проучването Heinrich. Същевременно в точка 123 от посоченото решение той приема, че „за целите на доброто правораздаване“ е редно да се продължи разглеждането на жалбата и Общият съд да се произнесе по втората част от това първо оплакване, изведено от това, че спорното класифициране и етикетиране не се отнасяли за вещество, на което е присъщо свойството да причинява рак, „за да се разреши изцяло правният спор“.

136 От това следва, че третото и четвъртото основание по дело C-71/23 P и третото основание по дело C-82/23 P, които се отнасят до съображенията, на които се е основал Общият съд при разглеждането на тази втора част, са насочени срещу мотиви на обжалваното съдебно решение, изложени за изчерпателност, поради което трябва да се отхвърлят като неотносими.

137 Вследствие на всичко гореизложено двете жалби трябва да се отхвърлят.

**По съдебните разноски**

138 В съответствие с член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

139 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

140 В случая, тъй като CWS и др. и Billions Europe и др. са направили искане за осъждането на Френската република и на Комисията и последните са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и съдебните разноски, направени от CWS и др., както и от Billions Europe и др., съответно по дело C-71/23 P и по дело C-82/23 P.

141 Съгласно член 184, параграф 4 от посочения правилник Съдът може да реши встъпилата в първоинстанционното производство страна, когато участва в производството по обжалване, да понесе направените от нея съдебни разноски.

142 В случая следва да се постанови, че Кралство Нидерландия, Кралство Швеция, ECHA и Cefic и др. понасят направените от тях съдебни разноски.

Поради изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

1) **Отхвърля жалбите.**

2) **Осъжда Френската република да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски, направени от CWS Powder Coatings GmbH, Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV, Venator Germany GmbH, както и Sto SE & Co. KGaA, по дело C-71/23 P.**

3) **Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски, направени от CWS Powder Coatings GmbH, Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV, Venator Germany GmbH, както и Sto SE & Co. KGaA, по дело C-82/23 P.**

4) **Кралство Нидерландия, Кралство Швеция, Европейската агенция по химикали (ECHA), Conseil Européen de l'Industrie Chimique — European Chemical Industry Council (Cefic), Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF) и American Coatings Association, Inc. (ACA) понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи